

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ה' | גליון נח | לשון-קודש | פסח תשפ"ה לפ"ק

א

זה השער לה'

שמירת העיניים – הפתח והשער לכל ענייני עבודת ה'

צריך קודם להעמיד שומרים על העיניים – שהן החלונות אל הלב.

שמירת העיניים היא איפוא היסוד של כל עבודת ה'. אם האדם שומר על עיניו כדבעי, הדרך פנויה להתעלות בעבודת ה' בכל התחומים. אך אם אינו נזהר כדבעי, היסודות כבר אינם נצבים כהלכה, והם אינם מסוגלים להחזיק שום בנין מעליהם. דומה הדבר לאדם הבונה בנין גדול ונישא, על אדמה תחוה ללא שום יסודות – לדבר כזה אין יכולת קיום! שמירת העיניים היא הפתח והשער לכל דבר שבקדושה, והסוגר את עיניו פותח לעצמו שערי כל דבר טוב בעבודת ה'.

במאמרי 'זה השער לה' נעמוד בעז"ה על השערים הנפתחים למי שמתקדש בעיניו, ונראה מפי ספרים ומקורות אלו דברים רמים ונשגבים יכולים להיבנות על היסוד של שמירת העיניים והקדושה.

פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים.*

יסוד ושורש העבודה

אנו רואים הרבה בספרים הקדושים שקדושה וטהרה, שמירת העיניים והמחשבה, הם היסוד והבסיס של עבודת ה'; הצעד הראשון שאדם צריך לעשות כדי להגיע להישג בכל בתחום שהוא בעבודת ה'. זוהי הסיבה שדברים אלו נקראים

להערים עליו, ולא ליפול גם כאשר הוא מוכיב את העבודה מאוד.

אך ביותר הדבר עלול להיות קשה במה שנוגע לעבודת הלב. אם לכל מצוה ומצוה יש יצר מיוחד שמנסה להפריע מלקיימה, הרי כאשר מדובר בדברים התלויים בלב; לחיות באמת עם אמונה ובטחון, להגיע להרגשת נעימות בעבודת ה'; לזכות לאהבת ה', יראת ה', דביקות בה', תפילה ככוונה, ועוד על זו הדרך; שם המלחמה קשה שבעתיים. אלו דברים שנמסרו ללב, ושם עיקר העבודה. רחמנא לבא בעי.

ובאמת זוהי עבודת החיים, ועל כך אנו מתפללים בכל יום; "לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך באהבה; והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך; ותן חלקנו בתורתך; והערב נא ה' אלוקיני את דברי תורתך", כשאנו רוצים להמשיך כל יום מהמדרגה שעצרנו בה אתמול, וכסדר לילך מחיל אל חיל.

אך נחוץ מאוד לדעת שהצעד הראשון הנצרך בתחומים אלו הוא, שהלב יהיה נקי ופנוי לקבל את ההרגשות הרצויות הללו. כדי שהלב יוכל אכן לקלוט קרבת אלוקים, הוא צריך להיות רחוק מכל מה שקשור אל הצד שכנגד. זה אינו יכול להיות ללא שמירת עיניים כראוי. כדי שיהיה לב טהור להכיל את כל הדברים הרוחניים הנכבדים,

בליל הסדר "אוצרות טללים נפתחים" (פדר"א לב) ובנ"י זוכים אז להתגלות של שער הנ' דקדושה, ואפילו למי שאינו בר הכי לכך, בבחינת "שאינו יודע לשאול – את פתח לו". בפסח גם יורד שפע של טהרה ונקיות על עם ישראל 'באתערותא דלעילא', ומי שרוצה, יכול לזכות אז לחירות הנפש מכל המצרים והשעבודים, וליכנס שער לפניו משער בדרך לזכות לקנין נצחי בתורה.

השערים נפתחים על ידי טהרת הנפש, כך מובא בספרים הק', ומי הספירה שתחילתם חג הפסח מסוגלים לכך ביותר. אמנם, כדי לזכות לקנין התורה צריך הכנה כדבעי, ובעיקר ע"י טהרה וקדושה, שהם השערים ליכנס אל התורה ואל הדביקות בנותן התורה, ולעוד הרבה מאוד סגולות רוחניות וגשמיות כאחד. לכן מה טוב ומה נעים לעסוק בימים אלו בהתבוננות בשערים המרובים הנפתחים לרווחה לכל מי שהולך בדרך הטהרה, ומשתדל בשמירת עיניו.

פתיחת שערים

חיי כל איש מישראל הם שרשרת של עבודת ה' ושל עמידה בנסיונות, שאורכה כאורך חיי האדם. כל אחד משתדל למלא את תפקידו על הצד היותר טוב, להתעלות כסדר בסור מרע ועשה טוב; לקנות שלימות בקיום המצות, כל אחד לפי מדרגתו ובחינתו, להתחזק בנסיונות שהיצר מנסה כסדר

תוכן הגליון

- זה השער לה' ח"א _____ עמוד א
- למען תספר _____ עמוד ב
- השתטחות אצל ר' ישעיהו באמריקה... _____ עמוד ה
- יאמרו המושלים _____ עמוד ו

כתב: "עיקר מלחמת היצר הרע היא ביסוד. ולכן נקרא יסוד, כי הוא יסוד לעבודת השם יתברך, כמבואר בזהר הקדוש (מקץ קצצ.), 'מאן דנטיר ברית נטיר אורייתא כולא'. ובקדושת יום טוב (בא עה"פ וישב את משה) כתב: "כל מי שרוצה לילך בחדרות ה' פנימה ולעבוד עבודתו הטהורה צריך קודם לתקן פנים היסוד". והדבר נשנה ומבואר בהרבה בספרים הקדושים.

וראה בדברי יואל (ויחי עמ' תקכב ד"ה ועל כן): "כל זמן

א. הרבה מקורות וסיפורים למאמר זה לקחנו מתוך ספר הנפלא **קדושת עינים**, מאת הגה"צ ר' אהרן טויסיג שליט"א; ספר **מלחמת קודש**, שע"י מכון "אסיפות זקנים"; ספר **בקודש חזיתיך**; וספר **ההתקדשתם**. בין דפי ספרים האלה מצאנו ליקוטים נפלאים מלאים זיו ומפיקים נוגה, ומהם שאבנו להשקות צמאים, וזכות הרבים תלוי בהם.

ב. בספה"ק חסד לאברהם (ראדאמסק, תצוה ד"ה מעשה)

ביקור בשבת בבוקר

נוהג היה הרה"ק מתולדות אהן זצוק"ל למסור שמועס בענייני חסידות בכל ליל שבת. פעם פנה לאחר השמועס אל שומעי לקחו, ושאל: "האם יש בכם אי מי שטרם ראה את ר' מנדל וועג?" (- יהודי מורם מעם מזקני חסידי סלונים, נודע בשערים בעבודתו במסירות נפש ובגיבוינו המופלאים).

אחד הנאספים, הרה"ח ר' יודל איינהארן הי"ו ממונס, שהיה אז בימי בחרותו, ענה לשאלת הרבי, שהוא עדיין לא מכיר את ר' מנדל. פנה הרבי אל בחור נוסף ששהה שם, הרה"ח ר' אברהם ברוך פוקס שליט"א, וביקש ממנו שיראה לסור עם ר' יודל אל מעונו של ר' מנדל, למען יוכל לתהות על קנקנו של אותו ותיק וחסיד.

למחרת לאחר סעודת היום, פנו השניים אל ר' מנדל, שכבר היה באותה עת ידוע חולי וחלוש מאוד ל"ע. כיון שנכנסו לבית שאלם ר' מנדל

בשם 'יסוד'; היסוד ואבן הפינה של עבודת ה', להתקרב אליו, ולהיות יהודי כשר והגון הממלא תפקידו נכונה בזה העולם. וכך נמצא כתוב מאת הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצ"ל בספרו אמרי נועם (פרשת ויחי ד"ה ראובן בכורי אתה):

"עיקר לקדש עצמו הראיה ומחשבה שבלב, ומזה יוכל להנצל מכל פתויי היצר האורב עליו. והוא הראשית וההתחלה לכנוס בעבודת השי"ת".

מאיך גיסא, מבלעדי שיתקדש אדם בשמירת העיניים, אי אפשר לו לנחול הצלחה בשום ענין בעבודת ה'. ואף אם יתאמץ וינסה לטפס בכל מאודו במדריגות העבודה, מהרה יפול חזרה והבנין כולו יתפרק, כי לעבודת ה' מבלי שמירת העיניים אין קיום. אין לה כיצד להתישב בלב, חסר לה היסוד.

בספרים הק' מתפרש היסוד כ'חיבור' ו'התקשרות'; אם נזהרים ביסוד כראוי, כי אז יש לאדם התקשרות לעבודת ה' והיא נשארת דבוקה בו, אך אם חלילה להיפך, נפרדות ממנו סגולותיו הרוחניות ואינן מחוברות אליו עוד. וכפי שכותב הגה"ק רבי יונתן אייבשיץ זצ"ל בספרו יערות דבש (ח"א דרוש ח'), שאי

השמירה כראוי בדברים אלו "מזיק לאדם עד למאוד בכל חפצי השמים, הן לימוד, הן תפילה, והן בכל דבר".

מילים כדרכנות בענין זה כותב הרה"ק הרשב"ב מליובאוויטש זצ"ל (קונטרס העבודה פרק ב') וז"ל:

"וכל מי שחש לנפשו שלא להביאה לידי טומאה רחמנא ליצלן, יגדיר את עצמו בחוש הראיה. ואם הדבר קשה לו, יתגבר על עצמו בכל תוקף ועוז, וידע אשר ממש בנפשו הוא. ואם לא יגדיר עצמו בזה, כל עבודתו כאין וכאפס נחשב ולא יפעל דבר ביגיעתו ועבודתו, ואדרבה, ירד רחמנא ליצלן מטה מטה"

בדומה לזה אמר פעם מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע (יתרו תש"ז - מתורגם מאידיש): "על ידי החטא נגרם שהאדם אינו ברשות עצמו, בין בתורה ובין בתפילה, ובכל עבודה. הוא אינו שולט על עצמו. ואפילו אם ישתוקק להשיג קצת התעוררות, אין לו כח לפעול לשם כך, כיון שלא נשמר בקדושה. יסוד כל התורה הוא הקדושה, אי אפשר להגיע להשגת התורה אם פגם בענייני קדושה".

כך? ישראל? מבקש

תעצמות

אנשי הנסיונות משתדלים, המערכה כבדה, אך בני נחמנים כאריות ועומדים בגבורה נשקאית מול נסיונות היום-יום. טוהר עינים עומדת בפניו בתמיכה איתנה, מנצחת וחורבות העצמים את כוחות הנפש

מהר והרם תרומתך:

077.401.6591

2,000 גזינות 2600

1,000 גזינות 300

מזכי הרבים

100 זחוריש

ששייך לקדושה מכבד אותנו ואת הקב"ה, וכל מה שנמצא בצד שמנגד - בזיון נורא הוא!

עוד הוא מביא משל מהמדרש (מדרש רבה ויקרא כד, ז), לאיש שפגש בכהן ההולך בדרך וביקש להצטרף אליו בדרכו, אמר לו הכהן: "כהן אני, ואם פניך מועדות לבית הקברות, לא תוכל ללכת עמי, כי איני נכנס למקום כזה!" כך גם פונה הקב"ה אל איש מישראל: "אני קדוש ואיני שורה במקומות שפלים. אם תתנהג בקדושה אוכל להצטרף אליך בכל מקום, אך אם תבחר להתחבר לדברים טמאים, לא אוכל להיות אתך, כי איני נמצא במקומות כאלה!"

כמה וכמה פעמים אנו מוצאים לשונות בחז"ל (סנהדרין קו. ועוד), שהקב"ה שונא זימה; הוא שונא חוסר קדושה, וממי ששונאים - מתרחקים. מצד שני הוא אוהב פרישות וקדושה, ולכן הוא שמח כשעמו ונחלתו מתקדשים ודומים לו במעשיהם.

אנא ידעית דאת דילי

לשון מבהיל ביותר מצינו בחז"ל, המוכיח עד כמה המתקדש ושומר על עיניו נעשה אהוב אצל הקב"ה, עד שהוא מכריז עליו כביכול "הרי אתה שלי!"

וכך נמצא בירושלמי (ברכות פ"א ה"א, וכן בילקוט שמעוני משלי, רמז תתקס): "א"ר לוי, ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאה דכתיב (משלי כג, כו) "תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה" - אמר הקדוש ברוך הוא אי יבת לי לבך ועיניך אנא ידע דאת לי."

הביאור בתיבות מרטיטות אלו הוא, כפי שכותב הרבינו בחיי (ריש פרשת כי תצא),

לו קיום לזמן רב והוא לא נשאר על עמדו. כך כשיהודי עובד את ה' יתברך, אם לא פוגמים במדה זו, או אם מתקנים את אשר פגמו, הרי יש כאן יסוד לעבודה. ואם יש יסוד, יש לו במה להחזיק ולהתקיים. אבל אם חלילה הוא לקוי בפגם זה, אפילו אם יש לו לפעמים לב שבור לפני הקב"ה, והוא עובד את ה', לפעמים יש לו התעוררות, אין לך אדם שאין לו שעה, הוא מנסה להתחבר ברגע טוב, קצת השפעה, אך בעוה"ר הדברים אין לדבר קיום. והגורם בכל אלו הוא כיון שלא נשמרו, וכפי ששכיח שתוזרים לאחור."

ו. רבינו בחיי: "אמרו במדרש (ירושלמי שם) 'תנה בני לבך לי, אי את יחיב לי לבך ועיניך, ידע אנא דאת דילי, ואי לא, לית את דילי'. ביאור זה, כי הלב והעינים הם שורש גדול לקרבה אל אלקים או להתרחק ממנו, כי הן סרסורי העבירות, וכן דרשו (ירושלמי שם). ליבא ועינא תרין סרסורא דחטאה נינהו, שנאמר (במדבר טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם. לפי שהתאוות טרידו האדם מן העולם הזה ומן העולם הבא, ואין ראוי להמשך אחריהם."

זה לשונו: "כשהאדם מהרהר אחר החטא ששולט בו יצר הרע, הוא בוער כאש ומסיר ממנו חשק בוראו, ואין בלבו טוהר, כי אם יצר מחשבות לבו רע מנעוריו רק רע כל היום".

התורה הקדושה מצווה עלינו פעמים הרבה להיות קדושים, פרושים ומובדלים; "קדושים תהיו כי קדוש אני". הקב"ה רוצה שנהיה קרובים אליו ומזומנים לחלקו, ולכן אין לנו להתגאל בדברים טמאים, כי אז נתרחק מה', מקור הקדושה.

הראשית חכמה (שער הקדושה פרק א) מבאר שהיות ששורש נשמת ישראל הוא ממקום גבוה מאוד, חלק אלוקי ממעל, "נמצא שהם מקודשים ומפורשים ומזומנים לשמו", הקב"ה מייחד את שמו עלינו, כפי שאכן שנקרא "אלוקי ישראל", וכל התפקיד שלנו הוא לשמור על מעמדנו זה ולהישאר דבקים וקשורים בו.

וז"ל: "והייתם קדושים לאלוקיכם" - פירוש, תהיו קדושים כדי שתתדבקו באלוקיכם, ואלקים ישרה בכם. ואין לכם קשר שיתקשר הוא בכם ואתם בו, אלא מצד הקדושה, שהרי הוא קדוש ורוחני ואתם גשמיים, וכיצד ישרה ויתדבק הרוחני בגשמי? אלא מצד הקדושה והפרישות. ולכן יש על האדם להישמר ולהיות קדוש, כי רק הקדוש יכול להיות קרוב ושייך לה'.

הוא מוסיף ומבאר בדרך משל, המוזבא **במדרש תנחומא** (ריש פרשת קדושים), למלך שנשא אשה פשוטה ואמר לה: "עד עתה היית אשה פשוטה, אך כעת עלית להיות מלכה; מעתה והלאה כבודי הוא כבודי!" כדברים האלה אמר הקב"ה לבני ישראל, "בחרתי בכם מכל העמים להיות לי, אתם עמי וחלקי, ממלכת כהנים וגוי קדוש; מעתה יש לכם להתכבד רק במה שמכבדים אותי. מה אני קדוש אף אתם קדושים!". ואם כן, כל מה

למבוקשם, "באנו כדי לשמוע" השיבו השניים.

פתח ר' מנדל את פיו ויאמר: "בשובי את שבותיכם, כשרוצים לשוב אל ה' בתשובה שלימה, 'לעיניכם', דבר ראשון יש לשמור על העיניים, 'אמר ה', זה מה שה' אומר" ואז שב ושנה 'אמר ה' - זה מה שה' אומר".

קונטרס אז נדברו חלק י

בן שמונה עשר להדרכה

הרב החסיד ר' זלמן אשכנזי ז"ל היה נוהג לספר, שבעת הגיעו לגיל שמונה עשר, חישב לעצמו מה הדבר הנכון לקבל על עצמו לעבוד עליו, היות שהרבי רבי אלימלך כותב בצעטיל קטן, שגיל זה הוא הרצוי לעבוד בו על המידות, והוא מסוגל לקנות בו הרגלים לכל החיים.

פנה ונכנס אל מעונו של **מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע**, פרס את שאלתו, והוסיף לבקש שהרבי יואיל לתת לו דברי הדרכה בענייני תיקון המדות.

בתחילה השיב לו הרבי "הרי בצעטיל קטן כבר מבואר היטב מה צריך לתקן". אך משהחסידי לא הרפה וביקש בכל זאת לשמוע דברי הדרכה המכוונים אליו, אמר לו הרבי קצרות "צריך עיניים שמורות, פה שמור, וללמוד!"

מפי הרה"ח ר' חיים יאקאב הי"ד ששמע מפי כמה פעמים

הגרזן (לא) היכה

סיפור נורא היה נוהג בעל הדברי שמואל מסלאנים זצ"ל לספר:

פעם נכנס אל אחד הצדיקים (יש האומרים שהיה זה הרה"ק ר' זאב וואלף מטשאורני-אוסטראה זצ"ל) יהודי, שחזונו העידה עליו שהינו יהודי פשוט ביותר, והרבי נכנס עמו לשיחה ארוכה, שהתמשכה הרבה מעבר לרגל. הדבר היה לפלא גדול בעיני החסידים.

כאשר סוף סוף הסתיימה לה השיחה והיהודי הלך לדרכו, נגשו כמה מהחסידים אל רבם, ובקשוהו שיאלפם בינה מה היה טיבו של איש זה, ומדוע התעכב עמו הרבי כל כך. הסכיתו ושמעו את אשר אספר לכם, פתח הרבי וסיפר:

יהודי זה הוא בעל עגלה פשוט, ולא יותר. יום אחד, בעודו מושך ברכסן הסוסים על גשר המתוח מעל נהר שוצף, הגיעו לאזניו קולות של אדם שצועק; קולות שבר כשל אדם העומד לטבוע בכל רגע רח"ל. לא חשב פעמיים, וקפץ בזריזות אל המים הקרים כקרח, והנה קלטו עיניו אשה יהודיה הנאבקת על חייה מול גלי הים. התאזר בכל כוחותיו, שח וחתר עד האשה, וכמעט שטבע ביחד

<<< המשך בעמוד ז

שהאדם מלוכלך רח"ל בפגם חטא זה, אי אפשר להתקרב לקדושתו יתברך, כי רושם החטא עושה מסך המבדיל בין ישראל לאביהם שבשמים. ועל כן נקראת מדת היסוד, כי זהו יסוד קדושתן וטהרתן של ישראל ויסוד קיום כל התורה ומצוותיה, כמו שכתב בספר הקדוש נועם אלימלך (פ' וישב) וכו', שכל העבודה בתורה ומצוות ומסירת נפש, הכל תלוי בזו המדה, וחלילה אם יפגום בה רח"ל, נעשה קלקול בכלם רח"ל."

ג. כן מבואר בהרבה ספה"ק. וראה בקדושת לוי (אמור ד"ה או יבואר וספרתם לכם) שמונה והולך מהו העבודה בכל השבועות של ימי הספירה שהם כנגד ז' המדות, וכנגד מדת היסוד כתב: "ובשבוע השישית שנהיה אנו חנונו בדוקים ומקושרים בעבודתו".

ד. יערות דבש: "ביחוד יש לנו להשמר מהרהר והסתכלות, כי הוא מזיק לאדם עד למאד בכל דבר חפץ מחפצי שמים, הן לימוד, הן תפילה, והן בכל דבר. ולכן נא הסירו רוע מעלליכם מנגד עיניכם, מנעו עצמכם מתועבה זו".

ה. שוב אמר בלשון קדשו (בא תשט"ז) - מתורגם מאידיש: "מידה זו נקראת 'מדת יסוד', כי הוא הבסיס. כשמקיימים בית ומניחים יסוד טוב, עומד הבית כראוי. אם חלילה מעמידים יסוד חלש, הבית כולו רעוע, אין

השתטחות אצל ר' ישעיה בן אבנר... באמריקה...

חוזר אלי ומודיע לי בפשטות, שאף לו יש ארבעה מתעניינים שרוצים עכשיו לבוא לראות את הדירה...

זה היה שינוי חד ובולט מאוד לעין. ממצב של כמה חדושים רצופים בלי מתעניין אחד, למצב של ששה קופצים בבת אחת. מצד שני, במקרה של השכרת דירה באזור נכרי ולא יהודי, צריך לסייעתא דשמיא מרובה למצוא שוכר הגון, ולא ליפול עם גורמים לא רצויים. הייתה לי התלבטות לא קלה, באיזה מבין השישה אבחר? אך גם כאן התערב ר' ישעיה ז"ע, וסידר לי את הכל עהציו"ט...

בצהרי היום מתקשר אלי המתווך, שקו חשמל נפל ליד הבנין ויש צורך דחוף לתקן את הענין. ויפה שעה אחת קודם, כדי שהחברה המספקת את החשמל לא תעלה על הדבר, ותעצור את זרימת החשמל לבנין לפרק זמן נכבד.

החילותי לחפש אחר חשמלאי מתאים, והנה נתקלתי בין אנשי הקשר שלי במספר של חשמלאי גוי, שאחד מידידי המליץ לי עליו בעבר. התקשרתי אליו, ובה הוא היה זמין ואף הביע את הסכמתו לעבור מיידית אל המקום ולתקן את צריך תיקון, ועוד במחיר זול באופן מיוחד. לאור המאורעות החלטתי לרדת אל המקום, ולעקוב מקרוב אחר כל מה שקורה.

והנה, 'בדיוק' כששהיתי שם פגשתי את אחד הרוכשים הפוטנציאליים, ונקשרה בינינו שיחה, שבמהלכה עמדתי על מהותו ושפתו. יצאתי עם הרושם שמדובר באיש הגון ונאמן, וכששמעתי שאף יש לו עבודה מסודרת, החלטתי על אתר לסגור אתו ולהשכיר לו את הדירה.

והנה, אני ב"ה עומד כעת שנה לאחר אותם אירועים, והשוכרים עדיין שוכרים את הדירה, אינם מערימים קשיים כלשהם, לא באים בתלונות, והעיקר, מעבירים את התשלומים החודשיים בזמן. חלום של כל משכיר. בקיצור, הכל זורם ב"ה על מי מנוחות, בתפילה על העתיד. ברור לי כשמש שהכל מכוחו של אותו זקן, וההתחזקות בשמירת העיניים שקבלתי בזכותו ולעילוי נשמתו.

במיוחד שמחתי שנושעתי בזכות ר' ישעיה בלי לצטרך לנסוע לחו"ל, דבר הכרוך בנסיונות שונים בשמירת העיניים, אלא בהיותי יושב בבית, כשמשם שלחתי 'פדיון - קבלה' הישר אל ר' ישעיה...

זכות הצדיק וזכות גליונכם היקר, שכה הרבה יהודים שואבים ממנו חיזוק ברוחניות ובגשמיות; התחזקות בשמירת העיניים והמשכת ישועות בזכות ההתחזקות הזו, תגן עלינו ובעד כל ישראל להיוושע בכל משאלות לבבם, לטב ולחיין ולשלם.

האברך ר' א. וו. מספר:

אני מרגיש חוב לשתף אתכם בהתרחשות מופלאה שהייתי עד לה בשנה שעברה, ושגליונכם החשוב נטל בה חלק גדול. ונוצר תאנה יאכל פרי'. כחלק מחוב ההשתדלות רכשתי לי בית להשקעה באזור של גוים, מתוך מחשבה שהדבר ישא רווחים נאים בעז'ה.

כנהוג בעניינים אלו, מסרתי את הדירה למתווך, כדי שהלה יעסוק בכל מה שקשור לפרסום הנכס והשכרתו. אך לדאבוני נשאר הנכס ריק זמן רב מדי. שבוע רודף שבוע, חודש רודף חודש, ועדיין לא נמצא שוכר לדירה. כל חודש שכזה פירושו הפסד נקי, אך שום פתרון טרם נראה באופק.

בינתיים התקרב יום ג' באייר, יומא דהילולא של מופת הדור, הרה"ק רבי ישעיה ז"ע. בגליון של טהור עינים שיצא לאור לקראת היארצייט, קראתי סיפור על יהודי שנסע לקרסטיר ביום ההילולא כדי לפעול ישועה מסוימת, אך הישועה המיוחלת בוששה מלבוא. הלה עשה חשבון נפש והגיע למסקנה שהסיבה לכך טמונה באופן הנסיעה שלו לקרסטיר, שלא הייתה על טהרת הזהירות בשמירת העיניים. בשנה הבאה החליט לנסוע שוב לקרסטיר, אך הפעם בשמירת העיניים הנדרשת. זמן קצר לאחר הנסיעה השנייה, זכה לראות ישועה מופלאה ממש מעל דרך הטבע.

כשקראתי סיפור זה חשבתי לעצמי, שגם אם בקרסטיר עצמו עדיין לא הייתי, אבל את 'הפדיון' של אותו יהודי אני יכול גם יכול למסור לרבי ישעיה. בו במקום קבלתי על עצמי להתחזק באמת בשמירת העיניים, ומעתה בכל יציאה לרחוב אעמוד על המשמר

היטב, שהעיניים לא יברחו אף בטעות למקומות לא להם. בנוסף קבלתי עלי לטבול כל יום טבילה לע"ג הטהורה של הצדיק.

כל זה היה בשעות המאוחרות של אה"צ. שעות ספורות אחר כך, בערך בשעה 12 בלילה, הייתי בביהמ"ד לתפילת מעריב. בסיום התפילה אני פוגש 'במקרה' את ידידי שעובד גם הוא כמתווך דירות, תיארתי לו בכמה מלים את מצבי, ותהיתי האם יש באפשרותו לעזור לי. השיב לי הלה: "תן לי יום, ואראה מה בכל זאת ניתן לעשות". למחרת הוא מתקשר אלי, שיש לו שני אנשים שמביעים ענין בדירה שלי!

למעשה, היות שהתעסקתי עד כה עם הסוכן הראשון, היה אסור לי מבחינה חוקית לסגור עסקה עם מתווך אחר. אי לכך התקשרתי למתווך הראשון, סיפרתי לו דברים כהווייתם, והלה נתן לי רשות להמשיך עם המתווך השני.

יתכן שההתפתחות הזו 'ניערה' אותו, ותהא הסיבה אשר תהא, למחרת היום הוא

כשקראתי סיפור זה חשבתי לעצמי, שגם אם בקרסטיר עצמו עדיין לא הייתי, אבל את 'הפדיון' של אותו יהודי אני יכול גם יכול למסור לרבי ישעיה. בו במקום קבלתי על עצמי להתחזק באמת בשמירת העיניים, ומעתה בכל יציאה לרחוב אעמוד על המשמר היטב, שהעיניים לא יברחו אף בטעות למקומות לא להם.

יאמרו המושלים

ענף עץ קרס בתוך החצר

מספר הר"ר משה יצחק אוביץ הי"ו:

לקראת הקיץ של שנת תשפ"ב, זימן לי הקב"ה לקנות בית בעיר מונטיסלו. רק לאחר הרכישה נודע לי שבשכונת לבית זה גר גוי שיש לו בריכה בחצרו, מה שהופך את כניסתי לבית לבלתי אפשרי.

הלכתי ורכשתי לי מחיצה גדולה וגבוהה, והתקנתי אותה באופן שתסתיר לגמרי את הנעשה בחצרו של הגוי. לא היה מדובר בסיפור זול כלל ועיקר, הייתי צריך להוציא כמה אלפי דולר לשם כך, ואלו לא היו בידי. אך ידעתי שזוהי הברירה היחידה להתגורר במקום, ולו לכמה חודשים מוגבלים. לווייתי איפוא את הסכום, ועשיתי את מה שמוטל על יהודי לעשות בכגון דא. עבודת ההתקנה עצמה גם לא הייתה עבודה של מה בכך, הזעתי עליה לא מעט... אך בסוף הכל עמד על מקומו, והייתה הרווחה ב"ה.

לקראת הקיץ הבא נסעתי שוב לבדוק את המקום, והנה שמתי לב שהגוי החליט להעתיק את מקום הבריכה שלו, באופן שמחלק קטן מביתי עדיין אפשר לראותה. שוב הלכתי וחברתי כמה קרשים במקומות הצריכים, וחזרתי הביתה.

והנה, אך הגעתי עם ב"ב למונטיסלו בתחילת הקיץ, ראינו שכמה שאנחנו טרחנו למצוא פתרון, הקב"ה המציא לי פתרון מושלם בהרבה. הבריכה עדיין עמד בתוך חצרו של הגוי, אך ענף עץ גדול מאוד שצמח בקרבת מקום קרס עליה, והשחית אותה באופן שיצאה לגמרי מכלל שימוש!

ב"ה שמאז הבריכה עומדת בשברונה, וכולי תקווה שגם להבא יישארו כך פני הדברים, והיא תישאר נחלת העבר בלבד. כי כאשר באמת רוצים, הקב"ה עוזר ומסייע!

גילה את הפצצה בחלום

להלן סיפור על הצלה ממוות ודאית בזכות שמירת עיניים, לא רק חייו של אדם אחד, אלא של אוטובוס מלא באנשים, שכולם נצלו מגורל מר בזכות שמירת עיניים.

לפני כמה עשרות שנים היה בחור שלמד בישיבה בעיר נתיבות, אליה היה נוסע בכל יום באוטובוס. יום אחד התיישבה בקרבת מקומו אישה שאינה לבושה בצניעות. לא היסס הבחור, קם ועבר למקום

אחר באוטובוס. התיישב שוב, וניסה לעיין בספר, אך היות שעייף היה - נרדם.

והנה בחלומו הוא רואה שמתחת למושב שהוא יושב כעת, מסתתר לו מטען חומר-נפץ העלול להתפוצץ בכל רגע. מבוהל כולו התעורר, ובאימה גלויה ניגש לבדוק מתחת למושב, לראות האם

הכריכה עדיין עמד
בתוך חצרו של
הגוי, אך ענף עץ
גדול מאוד שצמח
בקרבת מקום קרס
עליה, והשחית
אותה באופן שיצאה
לגמרי מכלל
שימוש!

אמת ראה, או שמא חלומות שווא ידברון. והנה, לגודל חרדתו הוא רואה, שאכן, מתחת למושב ישנו חפץ, שבהחלט יכול לענות לתיאור של פצצה חרושת רעות.

קמה לה מהומה, הנהג עצר את האוטובוס וכל הנוסעים התפזרו בן-רגע. תופסים מרחק מהסכנה. המשטרה שעורבה במהרה הגיעה למקום, טיפלו במטען והעבירו אותו למקום מבטחים, וכולם נשמו לרווחה. התגלה, כי הייתה זו פצצה בעלת כח הרס רב במיוחד, שאם חלילה הייתה ממלאת את כוונת מטמינה הארור, הייתה מחריבה את האוטובוס עד היסוד, ולוקחת עמה נפשות רבות ל"ע.

בהגיעו לנתיבות, נכנס הבחור אל הבבא סאלי, הרה"ק ר' ישראל אבוחצירא זצ"ל. והנה, אך נכנס לחדר, עוד בטרם הספיק לפצוח את פיו, פנה אליו הבבא סאלי בפנים מאירות "בני, ניצלת היום ממות בטוח". עוד הוסיף הבבא סאלי ואמר, שהמחבל המרצח בעל כוונות הזדון, נמצא מאחורי סורג ומנעול וכבר אינו יכול להזיק.

כמה ימים לאחר מכן, הגיע הבחור אל תחנת המשטרה כדי למסור עדות, וטען בפני החוקרים שיודע לו בבירור שהמחבל כבר נמצא בין כותלי בית הכלא, כפי ששמע מפי הבבא סאלי עצמו. זמן לא רב אחר כך הצליחו לעלות על עקבות המחבל, או אז גילו לגודל התדהמה שאכן, היה זה מישוה שכבר נתפס ונעצר בעקבות פשע אחר שעשה, ובזמן ההתרחשות כבר בילה בנעימים במקום הראוי לו.

עלינו לשבח פרשת בלק עמ' תיא

השכן החלקן...

מספר הר"ר ל. ק., ירושלים:

מזה תקופה שקבלתי עלי לא לבקר כלל בחנויות מכל הסוגים והמינים, מחמת הקושי לשמור על העיניים כראוי במקומות אלה. ב"ה שב"ב והבנות אחראיות על הקניות, והייתה הרווחה.

יום אחד בקשה ממני אמי שתחי', שגרה לא הרחק ממני, שאעשה לה טובה ואקנה לה בקבוק חלב במכולת, ובדרכי הביתה אעלה אליה ואמסור לה את זה. באתי במיצר, מה נדחה מפני מה... יש כאן סתירה לכאורה בין מצוות כיבוד אם, ועמידה בקבלה שאני זוכה ב"ה לקיים זה זמן רב. ובכן, מהו רצון ה' בזמן כזה?

בעודי שקוע ברעיוני ואיני יודע להשית עצה בנפשי, הגעתי לבנין שבו מתגוררת אמי. והנה אני שם לב למודעה שתולה על פתח המעלית, שנקראת כך "קנינו בטעות כמה בקבוקי חלב מיותרים, נשמח למכור אותם". סרתי מיד אל הכתובת הרשומה, שלמתי על הבקבוקים ועליתי אתם אחר כבוד אל בית אמי. ב"ה זכיתי וזה וזה נתקיימו בידי!

כמעט מיותר לציין שאינני זוכר מתי נתקלתי בהפעם האחרונה בכזה פתק במעלית... בהחלט לא נפוץ לקנות חלב בבתי אנשים. אך כך נראה כשקבלה בשמירת עיניים פוגשת מצוות כיבוד אם, והסייעתא דשמיא נכנסת לתמונה...

<<< המשך מעמוד ג

עמה, אך בסוף הצליח למשות אותה מן המים ולעלות יחד עמה אל חוף מבטחים. לא זו אף זו, הוא אף העלה אותה אל עגלתו, כדי להובילה לביתה.

"בעל העגלה" המשיך הרבי וסיפר "אינו 'בעל מדריגה' גדול כאמור, וגם לא בעל השגה גדולה בשמירת העיניים, וכך הפנה באמצע הדרך את ראשו לאחור, מתוך כוונה להסתכל על האשה שבתוך העגלה. אך האשה שהייתה אשה צדקת, פתחה את פיה בחכמה ואמרה לו "הרי זה עתה קיימת מצווה נשגבה של הצלת נפש, רצונך להרוס את הכל כמו ידוך?"

בשמוע את המלים הנוקבות, התחרט בעל העגלה והפנה את ראשו חזרה. אך לאחר כמה דקות שוב תקף עליו יצרו, וחזר והסתובב כמעשהו בראשונה... שוב התרה בו אותה חכמה, שאינה כדאית הסתכלות סכלה של רגע אחד, כדי לאבד בגינה שכר מופלא על מעשה נורא כזה.

נכנסו דבריה הנכוחים נכנסו אל לבו של בעל העגלה והכיר באמת שבהם, אך מצד שני הכיר גם בערכו, וחשש מאוד שמא אין כוחו יפה לבחור בבחירה הנכונה בכונן דא. פנה איפוא אל האשה במילים של בעל עגלה ואמר לה: "במטותא מינך, קחי לך את הגרזן הלז" כשהוא מחווה באצבעו על גרזן בירכתי העגלה "ואם תראי שאני מסתובב אחורה כדי להסתכל; אל תחששי, ותני לי מכת גרזן חזקה. כך אפחד לעורי ולא אבוא שוב להסתכל!"

כך אכן היה, היא לקחת את הגרזן לידיה, והוא באמת הצליח להמשיך לנסוע את כל הדרך מבלי לקבל אף מכה אחת...

לאחר אותו מאורע של מסירות נפש כה מרטיטה מצד יהודי פשוט" המשיך הרבי

וגילה סוד נסתרים "נכנס בלב אותו בעל עגלה יראה עצומה מהקב"ה. הוא קיבל במתנת שמים יראת השם גדולה כל כך, עד שכל אימת שנטל ידיו לסעודה; כשרצה להוציא מפיו את הברכה, התחילו כל אבריו רועדים, ודא לדא נקשן מפחד אלוקים והדר גאווו!

אך היות שבעל עגלה היה ובעל עגלה נשאר, חיפש איפוא להיפטר מהפחד הגודל הלז, שלא נתן לו מנוח ורק הפריע לו בחייו... בתחילה חשב שהדבר יחלוף מעצמו, אך משראה שאין הדבר כן, החליט לבוא אלי, על מנת שאעזור לו לסלק מעליו את היראה העילאה הזו...

וזו היתה השיחה הארוכה שלי עמו, העמדתו אותו על טעותו הגדולה, והסברתי לו בנועם, שאנשים עובדים שנים ארוכות כדי לזכות למידה כזו של יראה, וכולה האי וכולי, והוא רוצה לאבד במו ידיו מתנה נפלאה שכזו? במקום זה לימדתי אותו כיצד לחיות מעתה לצד יראה קדושה זו!"

בקודש חזיתך, בשם הרה"ג ר' חיים אורי פריינד שליט"א, ששמע מאחד ששמע מהרה"ח ר' מתתיהו וויינבערג זצ"ל ששמע מדודו בעל ה"דברי שמואל" מסלאנים זצ"ל. הסיפור מובא גם בספר **שבת משוש לבנו** ע' קנה, וב**מאמר מורכי**, סלאנים, ערך הרה"ק מ'טשאריני-אוסטראה.

איברים 'עשירים' ואיברים 'עניים'

הרה"ק א' מליובאוויטש, רבי זלמן אהרן שניאורסאן, בנו של הרה"ק המהר"ש מליובאוויטש ואחיו של הרה"ב, הבחין פעם באברך שעסק בסיגופים ותענויות. פנה אליו במתק לשונו "הסכת ושמע את שאומר לך":

"היה היה פעם ראש הקהל באחת הערים בישראל, שכאשר הגיע לימי הזקנה פרש ממשרתו ועבר לגור בעיר אחרת. לימים החליט לבקר בעיר מכורתו, והנה ראה שהתושבים הקימו מרחץ חדש בעיר בזמן העדרותו.

פנה אל ראש הקהל החדש ושאלהו לאמר "מהיכן השגת את הממון להקמת המרחץ?" השיב הלה, שהם החליטו לערוך מגבית לכל תושבי העיר, כאשר על כל אחד הושת סכום כסף כפי מעמדו, וכך הקימו את המרחץ. העשירים נתנו את חלקו במזומנים כפי עשירותם, והעניים שלא השיגו ידם די תרומתם, לקחו מהם משכונות וחפצים שונים, עד אשר יתנו את חלקם. או אז יקבלו בחזרה את חפציהם.

"שמע נא ידידי את אשר איעצך" ענה לו הראש הקהל הוותיק, "מהעניים אין לך מה לצפות, לעולם לא תקבל דבר בתמורה למשכונות שלהם, הם יעלו אבק במקום הנחתם מבלי להביא לך כל תועלת. אך מהעשירים שכבר נתנו את חלקם משלם, וגם מהבינונים שכיסו את מה שהוטל עליהם; עליהם אתה יכול להוסיף ולבקש שיכסו גם את חלקם של העניים."

כאלה הם פני הדברים גם אצל האדם פנימה, סיים הרה"ק את דבריו. האדם הוא עיר קטנה, ואנשים בה מעט - אלו האברים. העשירים, הם העיניים, האוזניים, המחשבות שבמה, הפה, אך הקיבה וכל מה שייך למערכת העיכול שבאדם, אלו הם העניים שבעיר האדם. אם רוצים לגבות 'הכנסות יפות', מתבקש לפנות את 'העשירים', מהם אפשר לתבוע עבודה וסיגופים, משא"כ, 'מהעניים', אותם יש לפטור, אחרת כל הגוף ייחלש...

שמועות וסיפורים ח"א ע' 172

על הטוב יזכר

זכות עומד בגליון

לעילוי נשמת הרה"ק רבי לוי יצחק בן שרה טאשע ז"ע מבארדיטשוב

זכות 3000 גליונות

לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם יצחק העשירי בר מנחם ז"ע האוהב ישראל מאמץ - ולתצלת ומשפחתו - לזכות הנדבן והעניים - להצלה בכל ענינים

זכות 1000 גליונות

מהר"ר שמואל ברנשטיין ה"ר - לזכות מנחם מענדל אבינועם בת בת שבע לאה ולזכות אסתר מושקע בת בת שבע לאה ולתצלת בכל העניים - לזכות הנדבן ומשפחתו - להצלה בכל ענינים

זכות "מזכה"

לזכות שמעון שמחה בר רחל ולזכות יוסף בר רחל להצלה בתורה ודיאת שמים - מה"ד ד. א. א. ה"ר

חלק בהפצת הגליון:

זכות 5,000 גליונות

₪1200

זכות 4,000 גליונות

₪1000

זכות 3,000 גליונות

₪750

זכות 2,000 גליונות

₪500

זכות 1,000 גליונות

₪250

זכות עמוד בגליון:

₪1500

זכות פני טהור עיניים

₪180

(כפוף פנייה)

₪100

₪50

ללא עזרתך לא נוכל להתקיים

זכות הפצת הגליון

(הפצת גליון בכל רחבי הארץ)

₪5,000

זכות הדפסת הגליון

(הוצאת הדפסה)

₪8,000

זכות הוצאת הגליון

₪16,000

24 שעה

תרומות

שלוחה **077.401.6591**

077.401.6591

- 1 אחי ביחוד שפה
- 2 לשמיעת הודעות
- 3 לזכירת
- 4 להשאת הודעות
- 5 לפרוסם טיפון

עבודת ישראל 26, ירושלים 915528

המרכז באמריקא בנינג פוסט: 845.999.4114
7 Beor Shiva #301
Manhasset NY 10956

לקבל גליונות בלשה"ק/אייש יבולין להשאי הודעה על מספר המערכת שלווח 3

ניתן להשיג את הגליונות גם במקומים הקטנים:

ירושלים: רחוב עבודת ישראל 26
בני ברק: רחוב סוקולוב 23 על הגדר מימין הבנין

**הייה גם אתה
מזכה הרבים!**

מיזכי הרבים 1000 שנה לחודש

100031599 HWN

קנו שתפוח חודשית
ב1000 ₪ ומעלה, וקבלו

מתנה מפוארת ספר אוצר מאמרי התחזקות

הרואה אור במיוחד לרגל המגבית,
וכולל בתוכו את כל גליזנות 'טהור
עינים' ש"ל עד שנת תשפ"ה.
מהודו והביאו ברכה אל ועך ביתכם,
העלו אור במושבותיכם עם אוצר לא
יסולא בפז זה, הנחילו לבני ביתכם הון
והמתקוות שבשמירת העיניים; העניקו
להם עוד ותעצומות לעמוד על משמרת
קדושתם עד ביאת גוא"צ בב"א.

כל המזכה את
הרבים אין חטא
בא על ידו

באמצעות שתפוח
חודשית יש לכם
חלק שווה בכל
פעולות 'טהור
עינים', לזכות אלפי
יהודים מרחבי תבל
בשמירת עיניהם.

**התקשר כעת
להיות מזכה רבים!**

077.401.6591

